

Lapsuuteni Oulussa elimme umpiossa, johon Kaleva välitti porvarillisia kansan kaikuja Pohjois-Suomesta pystymättä lisäämään ymmärrystäni toisenlaiseen maailman menoon.

Sitten tulivat lyseoon historian opettajiksi Martti Ursin ja Matti Rossi. Tuliaisinaan Helsingistä he toivat kouluun yhteiskunnallisen keskustelun.

Mitähän mahtavat nämä historian eläkeherrat tänään ajatella siitä tuoreesta Brysselin tiedosta/huhusta, jonka mukaan EU:n puheenjohtajavaltio Saksa ehdottaa kaikkien jäsenmaiden kouluopetuksessa käyttöön otettavaksi saman historiankirjan?

Itse en olisi valmis antamaan EU:n päätettäväksi sitä, mikä monista Euroopan kansojen historioista tulee olla meidän itsetuntemuksemme virallinen perusta.

Eurooppalaiset eivät ole kansa, eikä EU edusta kansanvaltaa, joka on samaa merkitsevä sana kuin demokratia.

EU:ssa demokratia eli kansanvalta hukkuu ylikansalliseen päätöksentekoon; siihen, että asukasluvultaan suurilla mailla on suuri ja pienillä mailla pieni valta.

Saksan johdolla on käynnistetty uusi yritys kirjoittaa ylikansallinen päätöksenteko EU:n perustuslaiksi. Edellisen kerran yritys liittovaltion rakenteiden luomiseksi päättyi hylkyyn kahden maan kansanäänestyksessä; voimaan tullakseenhan perustuslaki olisi pitänyt hyväksyä yksimielisesti.

Liittovaltiovoimien tavoitteena on nyt saada EU:lle uusi - eli uusvanha - perustuslaki kevääseen 2009 mennessä. Se koostetaan niin, että kuolleesta esityksestä saksitaan pois niin paljon kuin on tarpeen kansanäänestysten välttämiseksi, ja lopputulos hyväksytetään sitten vain parlamenteilla. Samalla sanotaan, että kyseessä ei ole mikään perustuslaki ja että siksi siitä ei pidä järjestää kansanäänestyksiä.

Todellisuudessa kyseessä on täysimittainen perustuslaki, johon Saksa yrittää sitouttaa muut maat ensi viikolla naistenpäivän huippukokouksen päivällisellä, suljettujen ovien takana.

Euronationalistit ovat - ilman perustuslakiaankin - siirtämässä valtaa jäsenmailta Brysselille.

Varsin vähäiselle huomiolle - ja itseltäni kokonaan huomaamatta - on jäänyt EY-tuomioistuimen päätös syyskuulta 2005. Sen mukaan komissiolla on oikeus antaa lakialoite jäsenmaiden rikoslainsäädännön harmonisoimisesta, jos ne ovat hyväksyneet asiasta yhteisen politiikan.

Kaikki EU-lait ovat EU:n perussopimusten mukaan ensisijaisia jäsenmaiden lakeihin nähden, niin myös EY-tuomioistuimen päätökset ja laintulkinnat.

Tuomioistuimen tulkintaan vedoten komissio antoi helmikuun puolivälissä esityksen tiettyjen ympäristörikosten eurokriminalisoimisesta. Yhtenäisiä oikeustoimia ehdotetaan aluksi "vihreisiin" rikoksiin, mutta se avaa pään myös muunlaisten rikosten ja rangaistusten harmonisoimiselle.

Vaikka tässä nimenomaisessa tapauksessa on kysymys "hyvästä" asiasta eli pelotteiden luomisesta yhteisen ympäristön pilaamisen estämiseksi, se myös merkitsee EU:n itse itselleen ottamaa oikeutta - ilman että sille on sitä varten luovutettu asianmukaista toimivaltaa - käyttää yksinomaan kansallisessa toimivallassa ollutta lainsäädäntövaltaa oikeusasioissa.

Esitystä ei hyväksytä monissa jäsenmaissa, koska se vie kansallisilta parlamenteilta oikeuden päättää siitä, mikä on rikos ja rangaistus. Siitä itse päättäminen on kansallisen itsenäisyyden ja täysivaltaisuuden tärkeä tunnusmerkki.

Jos annetaan tällaisissa asioissa periksi, niin kuin Suomi aina antaa, ei suomalaisten pidä ihmetellä, miten oman saunan kiukaan lämmitys haloilla - hehkulamppukiellon valossa - voi joskus tulevaisuudessa olla euroympäristörikos!